

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 6Csp/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621200359
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslava Tóthová Gederová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6621200359.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jaroslavou Tóthovou Gederovou v spore žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava - Staré Mesto, zastúpeného advokátom: JUDr. Pavlom Pospěchom, so sídlom Lichnerova 23, Senec proti žalovanej: W. D., A.. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXXX/X, C., zastúpená advokátom: JUDr. Andrejom Cífrom, so sídlom J.Kráľa 5/A, Lučenec o zaplatenie 1.647,99 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti istiny vo výške 399,34 Eur **z a s t a v u j e .**

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 702,61 Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobcu **z a m i e t a .**

IV. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 33,74% do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o výške nároku.

o d ō v o d n e n i e :

1. Dňa 29.01.2021 bola tunajšiemu súdu predložená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1.647,99 Eur s prísl. titulom nesplatenia poskytnutého úveru. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou dňa 17.09.2018 uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1.700,--Eur. Uvedený úver sa žalovaná zaviazala splatiť v 36. mesačných splátkach vo výške 62,39 Eur. Celkom bola žalovaná povinná podľa zmluvy zaplatiť sumu 2.246,04 Eur. Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovanej s úhradou splátky č.6 viac ako 3 mesiace došlo k uplatneniu straty výhody splátok. Z daného dôvodu žalobca úver zosplatnil pričom celková suma dlhu žalobcu predstavuje 1.647,99 Eur. Žalovaná do dňa podania žaloby zaplatila sumu 598,05 Eur. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním jednotlivých splátok a následne aj celej zosplatnenej sumy, žalobcovi vznikol nárok aj na zmluvnú pokutu podľa článku 8 ods. 8.1 zmluvy o výške 0,04% denne. Okrem toho si uplatňuje v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 úroky z omeškania a to v časti rozdielu medzi sumou súčtu maximálnych prípustných sankcií podľa Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a sumou uplatňovaných zmluvných pokút. Žalobca zaslal žalovanej viacero písomných upomienok, avšak žalovaná nereagovala na výzvy žalobcu. Zároveň ju vyzval na splnenie povinností formou krátkych textových správ, resp. v telefonickom prípadne osobnom kontakte. Aj napriek tomu zo strany žalovanej nedošlo k splneniu jej záväzkov.

2. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil súdu žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 12.09.2018, zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.09.2018, Všeobecné obchodné podmienky pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere platné od 25.05.2018, splátkový kalendár, potvrdenie

o odfinancovaní peňažných prostriedkov, výpis platieb žalovanej, oznámenie o zosplatnení zo dňa 27.05.2019 spolu s doručenkou a pokus o zmiar zo dňa 02.04.2020.

3. Súd vo veci vydal platobný rozkaz sp.zn. 6Csp/13/2021-41 dňa 06.04.2021. Voči uvedenému platobnému rozkazu podala žalovaná odpor. Súd z daného dôvodu platobný rozkaz uznesením č.k. 6Csp/13/2021-60 zo dňa 17.05.2021 zrušil.

4. Žalovaná vo svojom odpore uviedla, že žalobca v konaní nepreukázal, že došlo k zosplatneniu úveru spôsobom, akým to vyžaduje ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a to kumulatívne splnenie práva na zosplatnenie a upozornenie spotrebiteľa na možnosť zosplatnenia. Pri oboch podmienkach bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že zásielky mali písomnú formu, že písomnosti boli dostatočne určité a zrozumiteľné a že k zásielkam existujú doručky. Ďalej poukázal na to, že veriteľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou a teda nie je oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Taktiež poukázal na to, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a to konkrétne ročnú percentuálnu mieru nákladov, nakoľko v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN. Pri výpočte RPMN na webovej stránke pri zadaní správnych vstupných údajov vychádzala RPMN 20,05%, čo nezodpovedá údaju uvedenému v zmluve, kde sa uvádza 20,76%. Z daného dôvodu je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Takisto spotrebiteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, nakoľko na základe dostupných informácií v čase schválenia úveru bol mesačný príjem žalovanej približne 561,65 Eur a jej mesačné náklady približne v sume 391,66 Eur. Rozdiel medzi príjmami a výdavkami tak bol vo výške 169,99 Eur, pričom pokiaľ sa od tohto rozdielu odpočíta suma mesačnej splátky úveru vo výške 62,39 Eur, vychádza suma vo výške 107,60 Eur. Táto suma nedosahovala ani sumu životného minima podľa Zákona č. 601/2003 Z.z. Ku dňu 01.07.2018 bola suma životného minima stanovená na sumu vo výške 205,07 Eur na jednu plnoletú fyzickú osobu. Na základe zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.700,--Eur. Žalovaná uhradila do podania žaloby sumu 598,05 Eur. Po podaní žaloby dňa 01.03.2021 žalovaná zaplatila sumu vo výške 25,--Eur. Z daného dôvodu je žalobca oprávnený požadovať len rozdiel medzi skutočne poskytnutou sumou a vykonanými plátbami, čo predstavuje sumu 1.076,95 Eur. Žalovaná zároveň vzniesla vzájomnú žalobu a ako spotrebiteľka sa domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 11 ods. 4 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v spojitosti s ustanovením § 137 písm. d) CSP. Je toho názoru, že rozhodnutie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere osobitným výrokom prinesie právnu istotu do predmetného úverového vzťahu medzi žalobcom a žalovanou a dôjde k odstráneniu spornosti existencie/neexistencie záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Vzhľadom na uvedené žalovaná žiada určiť, že spotrebiteľský úver zo dňa 12.09.2018 je bezúročný a bez poplatkov.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 27.05.2021 uviedol, že hodnota RPMN je stanovená v súlade so zákonom č.129/2010 Z.z. a predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Taktiež uviedli, že posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver za požadovaných/ navrhovaných podmienok je v rámci postupov a praxe vykonávané zisťovaním a overovaním údajov o výške príjmov a výdavkov žalovanej, samotnom žalovanom a tiež preverení v tzv. negatívnej databáze dlžníkov. Na základe takto zhromaždených údajov žalobca vykoná vyhodnotenie a na základe interne stanovených kritérií rozhodne o schválení/zamietnutí žiadosti. V prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalovanou bola žiadosť predložená v septembri 2018 a jej súčasťou je analýza bonity. Správnosť a pravdivosť údajov získaných od žalovanej bola potvrdená jej podpisom. Získané informácie boli overené v databáze nebankových registrov, databáze odcudzených a stratených občianskych preukazov, dopytom do sociálnej poisťovne, kontrolou zamestnávateľa ako aj kontrolou vyhlásenia konkurzov. V prípade nájdenia akéhokoľvek negatívneho záznamu by bola príslušná informácia vytlačená a založená do zložky a žiadosť by bola zamietnutá, v opačnom prípade sa nič netlačí. Zamestnávateľom bol v tej dobe B. spol. s.r.o., výška deklarovanej príjmu 513,--Eur. Táto skutočnosť bola preverená prostredníctvom dopytu na Sociálnu poisťovňu. Ako výdavky boli oznámené výdavky v celkovej výške 205,07 Eur, tieto neboli brané do úvahy nakoľko zákon o spotrebiteľských úveroch a príslušné vykonávacie opatrenie NBS č.10/2017 definuje minimálne životné výdavky a žiadateľom uvedená suma je menšia ako minimálna suma určená opatrením NBS. Výška príjmov a výdavkov bola vyhodnotená so zameraním na výšku tzv. voľných zdrojov. Celková výška záväzkov žalovanej bola spolu 273,59 Eur, ktoré pozostávali z minimálnych životných výdavkov vo výške 205,07 Eur a splátky iných pôžičiek vo výške 68,43 Eur. Z vyššie uvedeného vyplývalo, že voľné zdroje žalovanej predstavujú

sumu 239,50 Eur. Zároveň zobral žalobca návrh späť vo výške 149,78 Eur z dôvodu vykonaných úhrad žalovanou po podaní žaloby.

6. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil súdu dáta dopytu zo dňa 13.09.2018, výplatné pásky žalovanej a rozpis vykonaných platieb.

7. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 14.06.2021 uviedla, že v súvislosti so skúmaním bonity poukazujú na opatrenie Národnej banky Slovenska č.10/2017 a na potrebu výpočtu ukazovateľa schopnosti splácať úver. Výdavky na peňažné záväzky spotrebiteľa sa určujú ako súčet výšky splátky poskytovaného spotrebiteľského úveru a sumy peňažných záväzkov znižujúcich príjem spotrebiteľa, ktorý bol v čase schvaľovania úveru vo výške približne 359,65 Eur. Tieto výdavky pozostávajú zo splátky úveru spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., vo výške 68,43 Eur, platbami SIPO vo výške 59,64 Eur, nájmu bytu vo výške 120,--Eur, splátka Slovenskej sporiteľne vo výške 75,--Eur, internet vo výške 13,50 Eur, úhrada Orange Slovensko vo výške 23,08 Eur. Zároveň žalovaná v mesiaci september a október 2018 vykonala úhrady v prospech exekúcie, pričom od januára 2019 jej boli vykonávané exekučné zrážky zo mzdy. Súčet vyššie uvedených súm je teda 359,65 Eur. Výdavky na peňažné záväzky spotrebiteľa sú tak vo výške 422,04 Eur (62,39 Eur + 359,65 Eur). Pri výpočte príjmu spotrebiteľa vychádzali z výplatných pások, ktoré žalobca predložil za obdobie máj 2018 až júl 2018, pričom čistý príjem bol vo výške 570,52 Eur. Výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa sa určuje najmenej vo výške sumy životného minima spotrebiteľa. K 01.07.2018 bola suma životného minima vo výške 205,07 Eur mesačne. Rozdiel medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom je 365,45 Eur (570,52 Eur - 205,07 Eur). Následne je potom potrebné vypočítať v zmysle § 2 ods. 5 opatrenia NBS 20% z rozdielu, čo je suma 73,09 Eur. V predmetnom prípade je celkovou výškou nákladov suma vo výške 278,16 Eur. Pokiaľ ide o ukazovateľa schopnosti splácať podľa § 2 ods. 1, 2 opatrenia NBS je ukazovateľ schopnosti v predmetnej veci vo výške 1,44 a teda prevyšil hodnotu 1. V súvislosti s preverením bonity poukázali na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 11CoCsp/2/2021 zo dňa 25.02.2021 ako aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22Co/136/2019 zo dňa 28.01.2020 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22Co/51/2018 zo dňa 18.12.2018. Keďže žalobca nedodrжал postup konať s odbornou starostlivosťou, má to za následok, že nemôže jednorazovo zosplatiť spotrebiteľský úver zo strany veriteľa.

8. Na preukázanie svojich tvrdení predložili súdu zrážky zo mzdy, zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 09.07.2018, doklady SIPO, žiadosť alebo avízo o zriadenie trvalého príkazu zo dňa 13.07.2018, vklad v hotovosti zo dňa 28.03.2018, dňa 26.02.2018, dňa 13.07.2018, dňa 28.08.2018 ako aj poukazy na úhradu.

9. Vo veci bol dňa 08.09.2021 nariadené pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani jeho právny zástupca, prítomná žalovaná ako aj jej právny zástupca. Súd preto rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu.

10. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že trvajú na tom, že úver je bezúročný a bezodplatný, zároveň poukázali na to, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou pri poskytnutí úveru, pričom dôkazné bremeno na preukázanie tejto skutočnosti je na žalobcovi. Upriamili pozornosť na to, že žalovaná predložila súdu prehľad príjmov a výdavkov, ktoré mala v čase uzavretia zmluvy. Taktiež na to, že nebolo dané oprávnenie na zosplatenie pohľadávky ako aj skutočnosť, že zo strany žalobcu prebiehajú neustále zrážky zo mzdy žalovanej. Rovnako poukázali na to, že vyjadrenie žalobcu z mája 2021 je založené na nesprávnych tvrdeniach žalobcu, pretože z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že žalobca nepostupoval podľa platných právnych predpisov a nezohľadnil všetky sumy životných výdavkov.

11. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 27.09.2021 zobral žalobu späť v časti sumy vo výške sumy 249,56 Eur z dôvodu vykonaných úhrad po podaní žaloby.

12. Vo veci bolo dňa 27.10.2021 nariadené pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani žalovaný ani ich právni zástupcovia. Z daného dôvodu súd rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu ako aj žalovanej.

13. Podľa ustanovenia § 144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

14. Podľa ustanovenia § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

15. Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

16. Nakoľko žalobca v priebehu konania zobral žalobu späť v časti istiny vo výške 399,34 Eur, súd v tejto časti konanie zastavil s poukazom na ustanovenie § 145 ods. 2 CSP. (výrok I)

17. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový a právny stav vecí:

Žalovaná sa žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského úveru č.XXXXXXXXXX zo dňa 12.09.2018 domáhala poskytnutia úveru vo výške 3.000,--Eur, ktorú žiadala splatiť v 36. mesačných splátkach. Rovnaký deň bola medzi zmluvnými stranami uzatvorená aj zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1.700,--Eur, ktorý sa zaviazala zaplatiť v 36. mesačných splátkach po 62,39 Eur, z toho splátka istiny úveru 47,22 Eur a splátka úroku 15,17 Eur. V zmluve bola dohodnutá RPMN vo výške 20,76% úroková sadzba vo výške 19,09% ročne a celkové náklady spojené s úverom vo výške 546,04 Eur. Teda celková čiastka ktorú mala žalovaná zaplatiť predstavovala sumu 2.246,04 Eur. Dátum splatnosti 1. splátky bol 14.10.2018, každá ďalšia splátka bola splatná vždy k 14. dňu v kalendárnom mesiaci a dátum splatnosti poslednej splátky bol 14.09.2021.

18. V článku 7 ods. 7.1 časť I. písm. a) zmluvy, v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky úveru alebo úrokov podľa zmluvy o viac ako 3 mesiace po termíne splatnosti a splnení zákonných podmienok podľa Občianskeho zákonníka sa všetky záväzky dlžníka, ktoré podľa tejto zmluvy sa mali stať splatnými v budúcnosti, sa stávajú okamžite splatnými, pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak.

19. Z výpisu z účtu je zrejmé, že dňa 17.09.2018 boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.700,--Eur.

20. Z výpisu z účtu o vykonaných platbách žalovanej je zrejmé, že svoje splátky uhrádzala nepravidelne a v rôznych výškach. Poslednú splátku zaplatila dňa 14.10.2020.

21. Oznámením o zosplatnení zo dňa 27.05.2019 žalobca oznámil žalovanej, že je v omeškaní so splátkou č. 6, 7, 8 spolu vo výške 157,16 Eur. Zároveň poučil žalovanú, že v prípade ak sa dostane do omeškania s úhradou uvedených splátok viac ako 3 mesiace a uplynie 15 dní od doručenia oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti. Uvedené oznámenie prevzala žalovaná dňa 31.05.2019.

22. Z platobného príkazu na úhradu zo dňa 01.03.2021 je zrejmé, že žalovaná zaplatila žalobcovi sumu 25,--Eur.

23. Z listiny dáta dopytu bolo zistené, že žalovaná mala v čase poskytnutia úveru spotrebný úver, ktorý jej bol poskytnutý dňa 09.07.2018, v ktorom platila mesačné splátky vo výške 68,--Eur, pričom zostávajúca suma na úhradu bola 1.417,--Eur.

24. Z výplatnej pásky spoločnosti EKOLTECH s.r.o., bolo zistené, že v máji 2018 mala žalovaná čistý príjem 612,71 Eur, v júni 2018 551,34 Eur a v júli 2018 547,53 Eur.

25. Z dokladov SIPO bolo zistené, že žalovaná v auguste a v septembri 2018 vykonala platby za rozhlas a televíziu vo výške 4,64 Eur, zálohy na elektrinu vo výške 22,--Eur a Life Direct vo výške 33,--Eur spolu vo výške 59,64 Eur. Zároveň zo zriadenia trvalého príkazu zo dňa 13.07.2018 bolo zistené, že uhrádzala nájomné spoločnosti Filbyt s.r.o., vo výške 120,--Eur.

26. Z avíza o zriadení trvalého príkazu zo dňa 13.07.2018 je zrejmé, že bol zriadený trvalý príkaz pre Slovenskú sporiteľňu vo výške 75,--Eur.

27. Z poštových poukazov na úhradu je zrejmé, že žalovaná zaplatila exekútorovi a to dňa 21.09.2018 a 26.10.2018 sumu 10,--Eur.

28. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, z ktorej žalobca vyvodzoval svoj nárok je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalobca poskytol tento úver v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaná ho za týmto účelom neprijala. Spĺňajú tak definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách a spotrebiteľská zmluva zo dňa 12.09.2018 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 2 písm. d) citovaného zákona. Zároveň obe strany spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ustanovenia § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka a táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia sa aplikujú aj v obchodno-právnych vzťahoch, keďže Obchodný zákonník spotrebiteľské zmluvy osobitne neupravuje.

29. Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

30. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

31. Podľa ustanovenia § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

32. Podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

33. Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

34. Podľa ustanovenia §147 ods. 1 CSP, žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou.

35. Podľa ustanovenia § 147 ods. 2 CSP, vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného.

36. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa 12.09.2018 došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.700,--Eur, ktorý sa zaviazala zaplatiť v 36. mesačných splátkach po 62,39 Eur. Medzi stranami bolo sporné, či došlo k zosplateniu úveru v súlade so zákonnými ustanoveniami, zároveň či zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti a či veriteľ konal pri uzatváraní zmluvy s odbornou starostlivosťou.

37. Žalovaná v priebehu konania namietala, že zmluva neobsahuje správny výpočet RPMN, vzhľadom na to, že pri zadaní údajov o poskytnutí úveru do interaktívnej kalkulačky jej vyšla RPMN iná ako je uvedená v samotnej zmluve. Podľa interaktívnej kalkulačky bola RPMN vypočítaná vo výške 20,05%, pričom v časti 3 písm. d) zmluvy o úvere je uvedená vo výške 20,76%. Pokiaľ ide o výpočet v interaktívnej kalkulačke, súd v tomto smere poukazuje na to, že ide len o orientačný výpočet, pričom nie je zrejmé, aké vstupné údaje a aký algoritmus bol použitý pri výpočte RPMN prostredníctvom interaktívnej kalkulačky. V tomto smere nebolo súdu preukázané, že údaj, ktorý bol vypočítaný v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere je v neprospech spotrebiteľa, nakoľko pri výpočte tohto údaju žalobca vychádzal k výpočtu RPMN ku dňu poskytnutia úveru. Je všeobecne známe, že interaktívne kalkulačky používané na výpočet RPMN nie sú certifikované a teda nemožno na ich základe uzavrieť, že výpočet podľa nich je úplne objektívny

a správny. V zmysle uvedeného má súd za to, že žalovaná nepreukázala, že došlo k nesprávnemu výpočtu RPMN. Je potrebné poukázať, že rozdiel vo výpočte RPMN je veľmi minimálny a teda nie je možné povedať, že by bol vypočítaný v rozpore s dobrými mravmi, resp. v neprospech spotrebiteľa.

38. Pokiaľ ide o to, či žalovaný postupoval pri uzatvorení zmluvy s odbornou starostlivosťou, v tomto smere súdu boli preukázané listinné dôkazy o tom, že žalobca skúmal výšku príjmov žalovanej ako aj to, že bola lustrovaná prostredníctvom databázy, kde bolo zistené, že v čase uzavretia zmluvy mala existujúci úver, kde platila mesačnú splátku vo výške 68,--Eur, pričom zostávajúca suma bola vo výške 1.417,--Eur. Pokiaľ ide o samotné výdavky na strane žalovanej, žalobca súdu nepreukázal, že tieto od žalovanej vôbec pred uzavretím zmluvy zisťoval. Už zo samotného vyjadrenia žalobcu zo dňa 27.05.2021 vyplýva, že výdavky boli označené vo výške 205,07 Eur, pričom tieto neboli brané do úvahy, nakoľko nedosahovali minimálnu sumu, ktorá bola určená opatrením. Žalobca pritom vychádzal z celkovej výšky záväzkov žalovanej vo výške 273,59 Eur, ktoré pozostávali z minimálnych životných výdavkov a splátok úverov.

39. Podľa článku 8 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy si môžu túto povinnosť zachovať.

V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku zo dňa 27.03.2014 LCL Le Crédit Lyonnais proti Fesihovi Kalhanovi, C-565/12 uviedol, že najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity spotrebiteľa a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov, ktorí sa takéhoto správania dopustia. Vzhľadom na dôležitosť tohto cieľa, ktorým je zabezpečiť účinnú ochranu spotrebiteľov pred nezodpovedným uzatvorením zmlúv o úvere, ktoré prekračujú ich finančné možnosti a mohli by viesť k ich platobnej neschopnosti, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabila alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutné by z toho vyplýva, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu.

41. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnou podmienkou uvedenou v § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od žalobcu ako veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúca. Nejde pri tom o získanie 100% istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ napr. dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a podobne. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu Zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo neuzavrie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takéto informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžadovať si od spotrebiteľa potrebné informácie, a aktívne si zabezpečovať objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti od frekvencie splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte

dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný rozpočet a to ako stranu príjmov, tak aj stranu výdavkov. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

42. Z predložených listinných dôkazov bolo preukázané, že žalovaná predložila žalobcovi výplatné pásky, z ktorých bolo zistené, že jej priemerný mesačný príjem v spoločnosti B. je vo výške 570,52 Eur. Na strane druhej žalobca ani neskúmal výdavky na strane žalovanej. Táto skutočnosť vyplýva jednak zo žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru, keďže táto neobsahuje ani kolónku „výdavky“. Zároveň sám žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 27.05.2021 uviedol, že vychádzal iba z minimálnych životných výdavkov vo výške 205,07 Eur a splátky pôžičky vo výške 68,43 Eur, ktorú mala žalovaná uzatvorenú so žalovaným a to ku dňu 09.07.2018. Žalovaná však v konaní predložila listinné dôkazy o jej výdavkoch, ktoré v čase uzavretia zmluvy predstavovali sumu 422,04 Eur a tieto pozostávali zo splátky úveru v spoločnosti PROFÍ CREDIT vo výške 68,43 Eur, platieb SIPO vo výške 59,64 Eur, nájmu za byt vo výške 120,- Eur, splátky v Slovenskej sporiteľni vo výške 75,- Eur, internet vo výške 13,50 Eur a Orange Slovensko vo výške 23,08 Eur. Zároveň uhradza splátky exekútorovi. Pri výpočte rozdielu medzi príjmami a výdavkami t.j. 570, 52 Eur - 422,04 Eur, žalobkyni na živobytie zostala iba suma 148,48 Eur. Ide teda o sumu, ktorá je hlboko pod okrajom životného minima, keďže v čase podpisovania zmluvy bola výška životného minima na jednu nezaopatrenú osobu vo výške 205,07 Eur. Je teda jednoznačné, že žalobca pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere dostatočne neskúmal výdavky na strane žalovanej. Bolo vecou žalobcu, aby sa nespoliehal na údaje uvádzané žalovanou, ale údaje potrebné k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere na preverenie bonity zabezpečil sám. Rovnako žalobca aj napriek tomu, že mal vedomosti, že žalovaná je vydatá a býva s ďalším členom v domácnosti, neskúmal tieto príjmy a výdavky. Keďže žalobca nezisťovala a neoveroval si potrebné údaje, dokonca ani výdavky zo strany žalovanej pri poskytovaní úveru nepožadoval, je potrebné dospieť k záveru, že pri uzatváraní zmluvy nepostupoval s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách) a teda je v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

43. Pokiaľ ide o samotné zosplatenie úveru, v tomto smere súd poukazuje na to, že nedošlo k zosplateniu úveru v súlade so zákonnými ustanoveniami § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepreukázal súdu, že po oznámení omeškania splátok žalovanej dňa 27.05.2019 bolo žalovanej zaslané aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Zákon striktné vyžaduje, aby bol dodržaný postup a to omeškanie veriteľa so splatnosťou splátky dlhšie ako 3 mesiace a zároveň kumulatívne zaslanie výzvy nie kratšie ako 15 dní. V tomto smere je potrebné konštatovať, že tieto zákonné ustanovenia dodržané neboli a tak nedošlo k riadnemu zosplateniu úveru. Uvedená skutočnosť však nemá vplyv na samotnú výšku pohľadávky žalobcu, keďže splatnosť poslednej splátky úveru nastala dňa 14.09.2021 a teda v čase rozhodovania súdu bol celý úver splatný. Zároveň, keďže žalobca hrubo porušil svoje povinnosti v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, sa úver považuje za bezúročný a bezodplatný (§ 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch).

44. Nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že úver je bezúročný a bezodplatný, žalobca má nárok len na zaplatenie rozdielu medzi poskytnutou čiastkou a vykonanými úhradami zo strany žalovanej. V konaní bolo nesporné, že úver bol poskytnutý vo výške 1.700,-Eur, zároveň nebola sporná ani skutočnosť, že žalovaná do dňa podania žaloby zaplatila sumu 598,50 Eur a po podaní žaloby sumu 399,34 Eur, spolu tak zaplatila sumu 997,39 Eur. Rozdiel tak predstavuje sumu 702,61 Eur (1 700,- Eur - 997,39 Eur), ktorých úhradou súd zaviazal žalovanú, pretože v tejto časti je žaloba dôvodná. (výrok II)

45. Súd zamietol žalobu v časti prevyšujúcej reálne poskytnutú sumu ako aj v časti nároku na úroky a zmluvnú pokutu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú medzi žalobcom a žalovanou je potrebné považovať za bezúročnú a bezodplatnú, teda žalobca nemá nárok na úhradu úrokov alebo poplatkov, ktoré mu v súvislosti s touto úverovou zmluvou vznikli. (výrok III)

46. Čo sa týka protinávrhu žalovanej uplatnenej v odpore zo dňa 05.05.2021 označenej ako „vzájomná žaloba“, v tomto smere súd poukazuje na to, že v danom prípade nejde o vzájomnú žalobu, nakoľko pod pojmom vzájomnej žaloby podľa § 147 ods. 2 CSP je potrebné rozumieť prejav žalovaného, ktorým uplatňuje svoju pohľadávku na plnenie (započítanie), ktorá prevyšuje pohľadávku uplatňovanú žalobcom. V tomto prípade nebola uplatnená pohľadávka na započítanie, išlo o uplatnenie určovacej

žaloby, ktorou sa žalovaná domáhala určenia bezúročnosti a bezodplatnosti úveru. Z daného dôvodu protinávrh žalovanej nemožno považovať za vzájomnú žalobu a dokonca ani za kompenzačnú námietku. Súd tu poznamenáva, že výsledkom dokazovania bolo konštatovanie, že zmluva je bezúročná a bezodplatná, avšak pokiaľ protinávrh žalovanej nemožno považovať v zmysle zákonných ustanovení za vzájomnú žalobu, súd o nej ani nerozhodoval.

47. Pokiaľ ide o trovy konania súd postupoval podľa § 255 ods. 2 CSP, pričom dospel k záveru, že žalobca bol úspešný na 66,87% a neúspešný na 33,13%. Žalovaná bola naopak úspešná na 33,13% a neúspešná na 66,87%. Čistý úspech žalobcu je vo výške 33,74 % (66,87% - 33,13%). Na základe uvedeného súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v uvedenej výške. (výrok IV.)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Lučenec (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, môže žalobca podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).